

.....

Lovløshed

.....

tale holdt af *Harold Dewberry*

tolkes af *Ann Blirup*

.....

Salme 32.1-7

oversat fra The Amplified Bible

1. Velsignet¹ er han, som uafbrudt/stadig har tilgivelse for sine overtrædelser (*G: lovløsheder) udøvet over sig, og hvis synd er dækket over.
2. Velsignet¹ er det menneske, for hvem Herren ikke tillægger nogen uretfærdighed² (*H: lovløshed), og i hvis ånd, der ikke er svig/bedrageri.
3. Da jeg ikke sagde noget (før jeg bekendte), tærede mine ben/knogler hen gennem min stønnen/klagen hele dagen lang.
4. For dag og nat var din hånd af misfornøjelse/mis-hag/vrede/ærgrelse tungt over/på mig; min friskhed var blevet forvandlet til sommerens tørke. Sela³!

5. Jeg indrømmede min synd overfor dig, og min uretfærdighed² (*H+G: lovløshed) skjulte jeg ikke. Jeg sagde: "Jeg vil bekende mine overtrædelser (*G: lovløsheder) overfor Herren. (Stadig, uafbrudt åbenbare, forklare fortiden indtil alt er fortalt.)" Da tilgav du mig med det samme den skyld og uretfærdighed² (*H: lovløshed) fra min synd. Sela³!
6. Lad derfor (for tilgivelsen) alle, som er gudfrygtige bede – bede til dig i en tid, hvor du er at finde; med sikkerhed skal de store vande (af prøvelse) ikke nå (ånden i) ham.
7. Du er et skjulested for mig. Herre, bevar/beskyt mig mod problemer. Du omslutter mig med befrielsens sange og råb! Sela³!

Tallene med hævet skrift, viser at ordet betyder:

- 1) Velsignet/glad/lykkelig/heldig/misundelsesværdig.
- 2) Synd/uretfærdighed/forbrydelse/misgerning.
- 3) Sela: hvil og tænk roligt på det!

Parenteserne betyder:

(*H: ...) på hebraisk står der lovløshed,
(*G: ...) på græsk står der lovløshed,
alt efter hvilken tekstudgave jeg ser i,
de er tilføjet af Margit.

.....

Talen er skrevet ned af Margit efter et kassettebånd

Lovløshed

.....

Talen indledes med Salme 32.1-7

.....

I aften vil jeg gerne tale om de ting, som kommer ned til os fra generation til generation. Al helbredelse starter først og fremmest inde i det indre menneske. Herren helbreder altid indefra og ud. Det er grunden til, at der står i Ordsprogenes Bog: "Hvis et menneske ikke regerer over sin egen ånd, så er det som en by uden mur". Når vi er stærke i ånden, så har vi beskyttelse. Så bliver Herren et skjulested for os. Og alle de prøvelser vi gennemgår i livet, som kan overfalde os som store stormfloder, de vil ikke røre os.

En af de ting, som vi må gøre os selv klart, er, før vi kan modtage noget i den naturlige fysiske verden, så må det først være blevet til en virkelighed i den åndelige verden. Det var grunden til, at Jesus bad i Fadervor: "Komme dit rige på jorden, sådan som det allerede er i Himmelen". Hvis ikke det først er blevet etableret i åndens verden, så kan det aldrig blive til virkelighed på det naturlige plan.

I Matt.16, efter at Peter har fået den store åbenbaring, at Jesus er den salvede Guds levende Søn, da sagde Jesus til Peter: "Nu giver jeg Himmerigets nøgler til dig. Hvad du løser på jorden, det skal allerede være blevet løst i Himmelen,

og det som du binder på jorden, må allerede være blevet bundet i Himmelen". Så før tingene kan blive til en virkelighed i det fysiske her på jorden, så skal det allerede være gjort i den åndelige verden.

Derfor så må al helbredelse begynde i vor ånd, og så kan denne helbredelse arbejde sig ud på det naturlige plan. Mange mennesker tror, at de ydre omstændigheder i deres liv er deres problemer. Men det er ikke de ydre ting, som er folks problemer, fordi hvis de var stærke i ånden, og de var i stand til at regere over deres eget liv, herske over deres eget sind og følelsesliv, så ville de ydre omstændigheder slet ikke påvirke dem.

Et godt eksempel på det er Jesus, dengang han var sammen med disciplene i båden. De var fiskere, og de kendte den sø, som de fiskede på. Så da stormen rejste sig den nat, så var de klar over, at de var i livsfare. Fordi der var frygt inden i dem, så var de bange for stormen uden for dem. Men Jesus, som ikke havde frygt i sig, han var i stand til at stå nede i den ene ende af båden og råbe med høj stemme og befale både stormen og bølgerne at lægge sig til ro. Fordi han kunne herske over sin egen ånd, så havde han også magt til at herske over de ydre omstændigheder omkring ham.

Men tit og ofte så beder vi Herren om at ændre de ydre omstændigheder omkring os, idet vi ikke er klar over, at det slet ikke er de ydre ting, der har behov for at blive ændret. Men at vi i stedet skulle gøre noget ved de indre svagheder i os selv, fordi hvis jeg har fred i mit hjerte, så bliver jeg ikke påvirket af livets ydre omstændigheder.

Tit og ofte når vi beder, så beder vi om, at Herren vil ændre de ydre omstændigheder; hvor Herren kun bruger de ydre omstændigheder til at vise os, at vi har svagheder inden i vort eget hjerte. Det han altid er interesseret i, det er at gøre noget ved de indre svagheder.

Men selvfølgelig kan man jo bebrejde samfundet, sin mand, sin hustru eller sine forældre. Men det virkelige problem er inde i dig selv. Fordi hvis vi kan herske over vores egen ånd, og vi er helbredt i vor egen ånd, så bliver vi ikke påvirket af de ydre ting i vort liv.

Så tit og ofte, når vi ser på de ydre ting i vore liv, som bevirker, at vi kommer i prøvelser og bliver nedtrykt, så må vi vide, at de kun bliver tilladt af Gud, så det kan vise os de indre svagheder, som trænger til at blive behandlet. Hvis jeg vandrer gennem livet i dag, og jeg bliver oprevet over en eller anden ydre ting, så er det ikke den ydre ting, der er mit problem.

Hvad sagde Jesus? Jeg vil slet ikke tage dig ud af denne verden, men jeg vil efterlade dig i den her verden. Men du skal ikke være bange, fordi jeg har overvundet verden. Når Jesus sagde, at han ikke ville tage os ud af denne verden, men at han havde overvundet verden, så kan vi også overvinde verden og de ydre omstændigheder i livet.

Der er mange mennesker, der kommer til mig og beder om forbøn, og så siger de noget i retning af dette: "Bror, vil du godt bede om, at min kone må ændre sig?" eller: "Vil du godt bede om at min mand, han må begynde at forandre sig?" eller: "Vil du bede Herren om at lave om på den eller den ydre ting?" Men det de egentlig skulle bede om, det er:

"Herre, lav om på mig midt i mine ydre omstændigheder; fordi så har de ydre omstændigheder slet ingen magt over mig mere".

Jesus ønsker, at vi skal vandre i denne verden, men han ønsker, at vi skal vandre i frihed. Det er meget interessant at lægge mærke til, at mange, mange gange så er det nødvendigt for Herren at sætte os i en situation, som går os imod. Og så begynde at røre ved nogen af de ting, som vi holder meget af. Det, som jeg kalder en af vore "hellige køer". Og så slagter han den ko, før vi begynder at vise ham opmærksomhed og lægge mærke til, hvad det egentlig er, han vil sige til os.

Et meget godt eksempel på det, det var, da Absalom ønskede at blive forsonet med sin far David, men han ville ikke gå direkte til sin far. Så i stedet for gik han gennem lederen for hæren; han sendte en besked til Joab. Så sagde han: "Jeg vil gerne snakke med dig"; men Joab blev ved med at ignorere ham. Men en dag så kiggede Joab ud, og han så, at hans hvedemark var begyndt at brænde, og så styrter han ud for at slukke ilden i hvedemarken. Så finder han Absalom derude med en fakkel i hænderne.

Så siger Joab: "Hvorfor har du tændt ild i min hvedemark?" Absalom siger: "Jeg har prøvet på at få fat på din opmærksomhed, men du ville ikke lytte til mig, men nu har jeg sat ild på din hvedemark." Det fik Joab til at komme ud, fordi hans hjerte var bundet til hans hvedemark. Derfor er det nogen gange nødvendigt for Gud at røre ved de ting, vi holder meget af. Det, som vort hjerte er knyttet særligt til, før han

kan få vores opmærksomhed og lade os vide, at han gerne vil snakke med os og forandre os.

Jeg siger det til jer, fordi jeg gerne vil, at vi skal se, hvad Bibelen underviser om, hvad det virkelige problem i livet består af. Synd er ikke problemet, vin er ikke problemet, alkohol er ikke problemet, løbsagte kvinder er ikke problemet, kødelighed er heller ikke problemet. Det er menneskets eget hjerte, der er problemet. Jesus sagde oven i købet, at det ikke er de ting, der kommer ind i dig, som gør dig besnavset, men det er det, som allerede er i hjertet, som gør dig snavset.

Vi må indse, at hvis vi har vanskeligheder ved ligesom at se livet i øjnene, så må vi bede Helligånden om at vise os vore egne indre svagheder; de svagheder, som der må gøres noget ved og blive helbredt.

Det var det, David bad over her i Sal.32. Hans virkelige problem, det var ikke hans forhold i utugt til Batseba, det var hans overtrædelse, fordi han havde brudt den lov, som har sagt: du må ikke begå hor. Men hans virkelige problem det var det begær, der var i hans øjne; fordi hvis han ikke havde stået på toppen af huset den dag, da alle de andre mægtige i Israel var i krig, da han så over og så at Batseba tog et bad; hvis ikke der havde været begær i hans øjne, så ville det aldrig nogensinde have ført til hans hor.

Det David her beder om, det er altså ikke bare noget, som har med hans overtrædelse og synd at gøre, men med den lovløshed, som var i hans eget hjerte. Han måtte behandle det, før han kunne blive helt fri.

Jesus selv fortæller os forskellen mellem overtrædelser og lovløshed. Det finder vi i Matt.5. Det siger: De gamle har sagt: du må ikke begå utugt; men jeg siger til jer, at du slet ikke må se på en kvinde med begær i dine øjne, fordi hvis du gør det, så har du allerede begået hor.

Men de skriftkloge og farisæerne var interesseret i at overholde lovens bogstav. Med andre ord, hvis et menneske begik utugt, så skulle det slås ihjel. Det var altså den rent lovmæssige side af loven, de var interesseret i. De var ikke særligt optaget af, hvad det var, der bevirkede, at det menneske begik utugt.

Men Jesus, han var interesseret i lovens ånd, ikke den rent lovmæssige del af loven. Han var interesseret i at nå det, som bevirkede, at et menneske brød loven, det som bevirkede, at et menneske ønskede at begå hor. Så sagde han: "Der bliver sagt om de gamle, du må ikke slå ihjel". De var interesseret i at ødelægge morderen, de var interesseret i den lovmæssige del af loven, øje for øje og tand for tand. Hvis der var en, som slog en anden ihjel, så skulle han selv dræbes.

Men Jesus, han var interesseret i lovens ånd. Hvad var det, der bevirkede at et menneske slog et andet menneske ihjel? Han sagde, at hvis du er vred i dit hjerte mod din bror, så har du allerede slået ihjel. Jesus, han var altid interesseret i lovens ånd, og det er også det, vi skal interessere os mest for. Vi burde ikke interessere os for lovens bogstav, som bare fordømmer et menneske. Men vi bør interessere os for

lovens ånd, fordi det får os til at forstå, hvad det er, der har bevirket, at det menneske har overtrådt loven.

Så David her, han søger nu Herren for at blive udfriet fra sin lovløshed. Den lovløshed, der var i hans eget liv. Når vi nu studerer denne historie meget nøjagtigt, så finder vi ud af, at David siger, at han blev undfanget i synd, og at han havde lovløshed i sig fra han lå i mors liv. Det kan vi se i Sal.51. Derfor måtte han gå tilbage og finde ud af, hvorfor disse svagheder var i hans liv, hvorfor denne lovløshed var der.

Hvis vi studerer Davids liv meget nøjagtigt, så finder vi ud af, at denne svagthed kom fra hans forfader Juda. Kan I huske engang, da Juda gik langs vejen, da så han en ung kvinde, som sad ved vejkanten? Han troede, at det var en skøge, hvor det faktisk var hans egen søns kone. Men han begærede hende med øjnene. Så kom han ud i en masse vanskeligheder på grund af det, og denne svagthed blev så nedarvet til David fra generation til generation.

Bibelen siger, at forældrenes synd nedarves på børnene i 4 generationer. Så de svagheder, som har været i vore forfædre hele 4 generationer tilbage, de kan også være i vort liv.

Lovløsheden kan altså ikke bare komme på den måde, men i Jak.3 står der i vers 6, at tungen er en verden af lovløshed. Det vil sige, når et menneske taler de forkerte ting ud, så kan det have en negativ indflydelse på hele legemet.

Og der står her, at det sætter tilværelsens hjul i brand. Altså den cirkel, som har med menneskets natur at gøre. Det vil sige, at "fødselscirkler" kan startes ved, at man taler lov-

løs tale, og det vil skabe en svaghed i menneskets natur. Det starter altså ligesom en "fødselscirkel", og det kan gå i arv fra generation til generation til generation. Så de svagheder, som er blevet skabt ved at blive talt til at eksistere, de kan bevirke, at der kommer svaghed i folks karakter. Disse ting kan gå i arv fra generation til generation. Derfor er det meget vigtigt for os at forstå disse situationer.

Nu er der nogen af jer, det ved jeg, der sidder og tænker: "Jamen, det holdt da alt sammen op, da vi kom til Kristus". Og det er sandt, at på Golgatas kors tog Jesus vore overtrædelser.

Han blev såret for vore overtrædelser, han blev knust for vor lovløsheds skyld, os til fred kom straf over ham, og ved hans sår har vi fået lægedom. Og så fortsætter vi med at sige, at vi for alle vild som får, vi vendte os hver sin vej. Herren lagde på ham vores lovløshed. Næste vers siger, at det behagede Herren at knuse ham og gøre ham syg. På Golgata tog Jesus vores lovløshed. Hans blod blev udgydt for vores overtrædelsers skyld. Hans kød blev knust for vores lovløsheds skyld.

Dette ord knust på hebraisk betyder: at tage et kar og så knuse det i stykker. Der på Golgatas kors blev hans blod udgydt for vore overtrædelsers skyld. Det vil sige, når vi bryder Guds lov, så kan vi bekende vores synder, og så vil Herren blod rense os fra vore overtrædelser. Men vores lovløshed bliver ikke behandlet af blodet, men vores lovløshed bliver behandlet ved, at Jesu legeme blev knust.

Det er grunden til, at nogle mennesker har nogle vaner i deres liv. De påkalder blodet, og de lægger det alt sammen under Kristi blod. Men det fortsætter stadigvæk med at være en vane og en svaghed i deres liv, fordi det de har med at gøre, det er ikke en overtrædelse, som Jesu blod er blevet udgydt for; men det drejer sig om en svaghed, som kun kan behandles ved Jesu kors.

Hver eneste en af jer her, som kommer fra pinsekredse, eller som er karismatisk, eller som tror på at helbredelse findes i forløsningsværket, I kunne rejse jer her i aften og sige til mig, at Jesus tog vore sygdomme ind i sit eget legeme.

Hvis det er sandt, og jeg skal tro det, som mange mennesker underviser om, så helt automatisk, når du kommer til Kristus, så er alle dine overtrædelser behandlet, al din lovløshed er også behandlet. Så kan jeg da ikke forstå, hvorfor alle vore sygdomme ikke også er behandlet! Hvordan kan det så gå til, at folk stadigvæk er syge, når Jesus tog deres sygdomme på sig?

Hvorfor kan vi ikke virkelig holde fast på sandheden, når vi læser Bibelen? Hvorfor siger vi på den ene side, at Jesu blod har taget sig af alle vore overtrædelser? Hvorfor siger vi så ikke, at Kristi kors også har taget sig af alle vore sygdomme? Hvis kristne, som er syge, ikke bliver helbredt i samme øjeblik, de kommer til Kristus, men skal tage imod det værk i tro. Er det så ikke ligeså sandt, at også vore overtrædelser og vor lovløshed skal behandles ved, at vi tager imod i tro? Hvorfor skal Bibelen tolkes forskelligt på det ene sted i forhold til det andet?

Vi ved udmærket godt, at der er ingen, der bliver helbredt i deres legeme, selvom Jesus virkelig bar deres sygdomme på Golgata korset, før de tager imod det i tro. Ej heller vil dine overtrædelser blive behandlet, før du tager imod det i tro. Ej heller bliver din lovløshed behandlet, før du modtager det og tager imod det i tro.

Det er grunden til, at de kristne stadigvæk er i deres svagheder, stadig i deres lovløshed, fordi de har fået forkeret undervisning. De har fået at vide at alle de ting der, de er automatisk blevet behandlet, i samme øjeblik de kommer til Kristus. Hvor de skulle have fået at vide, at disse ting er blevet taget af Kristus på Golgata, men det bliver kun virkelig ved, at man modtager det i tro. Før kan det nemlig ikke blive en levende virkelighed og erfaring i ens eget liv.

Når nogen udfordrer mig og siger: "Alle disse ting blev behandlet på Golgatas kors". Så siger jeg til dem: "Hvad så med sygdom? Hvis den sygdom også er taget i Kristus, og helbredelsen automatisk finder sted, når jeg kommer til Kristus, hvorfor er kristne så stadigvæk syge? Fordi det sker ikke på den måde, som I siger". Vi må tage imod helbredelse ved tro. På samme måde som vi må tage imod, at vore svagheder bliver behandlet i tro, og vi må tage imod, at vore synder og overtrædelser bliver behandlet i tro. Indtil vi gør det, så forbliver vi i det alt sammen.

Jeg var på New Zealand for nogle få år siden. Jeg tjente i Ortland, og så underviste jeg om forskellen mellem overtrædelse og lovløshed. Efter mødet var der en ældre mand, som havde været på mødet, som ringede til mig. Han fortalte føl-

gende vidnesbyrd og sagde, at jeg måtte godt bruge det, når jeg prædikede:

Han sagde, at han havde været missionær i Indien. Han havde vundet tusindvis af sjæle for Kristus, men han havde altid haft en svaghed, som han ikke kunne overvinde. Selvom han havde påkaldt Jesu blod over det mange gange, så var svagheden der stadigvæk. Svagheden var, at han havde urene tendenser overfor sin egen datter.

Han sagde: "For to år siden kom jeg hjem fra Indien, og så tog svagheden magten fra mig. Jeg havde et forhold til min egen datter. Jeg ødelagde mit ægteskab, og jeg ødelagde min tjeneste". Og han sagde: "I to år har jeg gået rundt fra kirke til kirke, idet jeg prøvede på at overvinde denne rædselsfulde svaghed inden i mig uden at være i stand til at blive sat i frihed".

Men han sagde: "Her til morgen, da du talte om svaghed, og hvordan du fortalte, at disse ting kan nedarves fra generation til generation, så tog jeg hjem og ringede til min eneste nulevende slægtning. Det var en søster til mine bedsteforældre. Og jeg spurgte hende, om der havde fundet blodskam sted i familien?" Og hun sagde: "Ja, det er meget ulykkeligt, at blodskam har været i vores familie fra generation til generation".

Og han sagde: "I samme øjeblik jeg forsagede det, og jeg forsagede mine forfædres synder, i samme øjeblik der blev jeg fri". "Jeg har båret den ting rundt i mit liv", sagde han, "i år efter år efter år".

Jeg kunne stå her i aften, og jeg kunne fortælle jer om tilfælde efter tilfælde efter tilfælde, hvor folk har haft svagheder i deres liv. Da det gik op for dem, at disse svagheder var kommet til dem fra generation til generation, blev de helbredt, da de behandlede dem som lovløshed. Ikke bare ved at de havde bekendt det og påkaldt blodet over det, fordi blodet blev udgydt for vore synder og overtrædelser; men Kristi legeme blev knust for vor lovløshed og uretfærdigheds skyld.

I New Zealand, da bad jeg for en ung ældstebror. Denne unge mand havde en meget stor mindreværdsfølelse og skamfølelse. De andre ældstebrødre i menigheden bad mig om at bede for ham. Dette havde altså indflydelse på hele hans liv i stor udstrækning. Han var ejendomssælger, men han kunne ikke afslutte en handel, derfor var han frygtelig nedtrykt. De andre ældste brødre sagde: "Trever, hvis bare du havde lidt mere tro, så ville alting bare være i orden".

Men aftenen før jeg bad for ham, da havde Herren givet mig et syn. Jeg så denne unge mands mor. Hun var altså blevet gravid, før hun var blevet gift. I den del af landet, da var det en meget stor skam at blive gravid, før man var blevet gift. Selvom hun giftede sig for at dække over skamfølelsen, så havde hun stadig denne vældige skamfølelse i sig. Næste gang hun fødte et barn, så følte hun den samme skamfølelse.

Da Trever blev født, så følte hun igen skamfølelse. Han blev født med samme skamfølelse i sin karakter, og det viste sig udadtil som mindreværd. Derfor så ledte jeg ham i at forsage sine forældres lovløshed, og så lød der et skrig, som lød

som om, det kom helt nede fra tæerne, og så blev han helbredt. Og dette mindreværd og denne skamfølelse forlod ham med et.

Ikke bare kan sådanne svagheder blive nedarvet fra generation til generation, men også sygdomme kan blive nedarvet. Sal.38 fortæller os om, hvordan sygdom kan blive nedarvet fra generation til generation. Astma og hjertevanskeligheder, det at være skaldet og blindhed kan alle komme fra generation til generation.

Alle disse fysiske svagheder, og jeg tænkte ikke på nogen specielt her, men jeg fik et meget interessant vidnesbyrd fra en præst i New Zealand. Efter at jeg der havde talt om løvløsheden, så sagde han, det har jeg fået fra min familie. Og han var næsten fuldstændig skaldet. Men så forsagede han det. Da jeg så kom tilbage 6 uger senere, var det første han gjorde at stikke hovedet gennem vinduet i bilen, så sagde han: "Se nu mit hår, nu vokser det!" Så der er håb for nogen af os, som har fået skaldethed nedarvet til os fra generation til generation.

Jeg skal nok lade være med at sige mere om det at være skaldet. Men det kan godt være, at I bliver forbløffede, men mit hår begyndte at vokse, og Sandy tager al æren for det. Fordi forstå I, jeg bekendte, at min ungdom blev fornyet ligesom ørnen, og så mindede hun mig om, at den amerikanske ørn er den skallede ørn. Da jeg holdt op med at bekende, så holdt mit hår op med at falde af, og så siger hun, at det er hendes skyld.

Men sygdom kan altså komme fra generation til generation. Alkoholisme kan også komme fra generation til generation. Hor og utugt kan komme fra generation til generation. Også den manglende evne til at finde en ægtemand, det at man lever ugift, det kan komme fra generation til generation. Jeg siger det, fordi jeg har set nogen forsage det, og derefter har de fundet en ægtefælle. Fordi Bibelen lærer os, at disse svagheder, de kan komme ned fra den ene generation til den anden.

Jeg betjente på et sted, som hed Santa Maria i Californien. Efter mødet var der et ungt par, der kom, og så bad de os om at vente der, indtil de havde været henne og hente deres forældre og bedsteforældre og deres børn. Vi sad så bare der i menigheden og talte med præsten og hans kone og familien. Så kom disse 4 generationer.

Hver eneste en af disse 4 generationer led af astma. Der var oldemoren, bedstemoren, moren og børnene. Vi bad dem om at tage hinanden i hånden og forsage denne lovløshed. Så så jeg, at 4 generationer af astmapatienter blev helbredt på et øjeblik, fordi sygdom kan blive nedarvet fra generation til generation.

Jeg har set mennesker blive helbredt på et øjeblik for hjerteproblemer, da det gik op for dem, at det havde de nedarvet fra generation til generation. Jeg har set alle mulige former for mirakler ske, når folk har behandlet disse svagheder og lovløsheder.

Da jeg var på New Zealand, bad jeg for en anglikansk præsts kone. I 10 år havde hun været involveret i den karismatiske

bevægelse, men hun var en meget svagelig person. Hun havde bedt om helbredelse gennem alle de evangelister, der var kommet, men hun var ikke blevet helbredt.

Da jeg så lagde mine hænder på hende, så sagde jeg: "Jeg kan høre, at lovløse ord er blevet udtalt over dig". Så sagde hun: "Jeg ved godt, hvad det er. Dengang jeg var et barn, da sagde min mor altid til mig, du vil altid være et svageligt menneske, du vil altid være syg". Det er lovløse ord, og det skaber svagheder, og det skaber "fødselshjul". I samme øjeblik hun forsagede disse lovløse ord, da blev hun på et øjeblik helbredt i hendes legeme.

Jeg bad for en mand, som også led af bronkitis og astma. Han blev bragt hen til mig. Da jeg lagde hænderne på ham, hørte jeg i ånden, at hans mor sagde, på grund af den smerte det havde været for hende at føde ham: "Slå ham ihjel, slå ham ihjel, jeg vil ikke have ham, slå ham ihjel". Han fortalte mig, at deres huslæge havde fortalt ham 2 uger tidligere, hvad hans mor havde sagt, dengang han blev født: "Slå ham ihjel, slå ham ihjel, jeg vil ikke have ham, slå ham ihjel". 3 timer efter, at han var blevet født, fik han astma. Så snart han forsagede det og de ord, der var udtalt over ham, da blev han helbredt.

Jeg bad for en ung mexicansk kvinde, som skulle indlægges på en institution. Hendes romerskkatolske læge henviste hende til vores center, fordi han egentlig havde forstået, at på den ene eller anden måde så var hendes problem et åndeligt problem.

Da hun så kom ind, og hun var virkelig frygtelig tilredt psykisk, så sagde jeg til hende: "Jeg kan føle eller mærke i ånden, at du har en uren ånd". Hun var bare en ung gift kvinde, og hun benægtede, at hun havde nogen form for urenhed i sit liv. Næste dag så kom hun igen. Da viste Helligånden mig nøjagtig det samme. Igen så benægtede hun det. Tredje dag så kom hun ind, og igen så sagde jeg det samme til hende. Så fortalte hun mig følgende historie.

I den mexicanske kultur der er det sådan, at bedsteforældrene er meget dominerende. Bedstemoderen ønskede ikke, at denne unge mand skulle gifte sig med denne kvinde, derfor havde hun været modstander af deres bryllup. Og nu må I tilgive mig mit sprog, men jeg må fortælle jer det, nøjagtig som det skete: Hun sagde: "Min svigermor har aldrig nogen sinde tiltalt mig ved at bruge mit navn, men hun omtalte mig altid som horekvinden. Hun kaldte mig altid for horekvinde".

Denne svigermor talte altså lovløse ord, og de skabte svagheder i denne unge kvindes liv. En uren ånd prøvede på at få hende omformet og ligedannet med de ord, som hendes svigermor havde udtalt. I samme øjeblik jeg fik denne unge kvinde til at forsvare disse lovløse ord, så blev hele det åndelige pres løftet af hende, og hun blev sat fri, og hun blev helbredt.

Vi forstår slet ikke, hvilken kraft der er i lovløse ord. Jeg bliver altid voldsomt ophidset, når jeg hører, at forældre de kalder deres børn for små djævl. Fordi når vi taler lovløse ord, så giver det fjenden anledning til at komme ind i det

barn og så omforme det til, at det bliver ligedannet med de ord, der er blevet udtalt over det.

Jeg har måttet sætte mange, mange folk i frihed fra lovløse ord som: du er dum, du duer ikke til noget, du vil aldrig nogensinde få fremgang i livet. Og alle den slags ting som forældre har det med at sige og gentage overfor deres børn. Eller I har måske hørt en eller anden sige: "Ih, hvor du ligner din mor", eller: "Du er ligesom din far". Og som regel tænker de på det negative i de mennesker. Og så kan vi ikke begribe, hvorfor i alverden vi udvikler de samme karaktertræk og de samme svagheder, som er i vores far og mor.

Fordi alle ord er åndelige kræfter, og ord er bærere af følelser, og ord er bærere også af ånder. Jesus sagde selv, at Guds ord er ånd. Jeg kan lade jer få se og opleve mine følelser ud fra de ord, jeg bruger. Ord bliver beholdere, som bærer følelser. Ord kan give udtryk for vrede eller for kærlighed, eller de kan give udtryk for at forkaste eller acceptere.

Ord er meget mere end sprog. Ord er bærere af åndelige kræfter. Når man kommer med et negativt ord, så starter man en negativ kraft. Det er grunden til, at der her i Jak.3 står, at tungen sætter Helvedes ild i gang. Mange gange så bliver folk påvirket af de negative ord, der er udtalt over deres liv.

Jeg kender en kristen forretningsmand, da han kom til Kristus, så overgav han sin forretning til Herren. Og så gik alt i hans forretning galt. I 2 år kæmpede han på randen af bankerot. Så kom der en Guds profet til ham og sagde til ham: "Ros, din mor har udtalt lovløse ord over dig. Lige siden du

var barn, så har hun sagt til dig: 'Du vil aldrig have fremgang, du vil aldrig gøre det godt i livet'". Da han så kom til Kristus, så begyndte disse negative ord at reagere overfor ham.

Det er interessant at lægge mærke til at Djævelen, han er såmænd ikke så opmærksom på os, før vi kommer til Kristus. Tit og ofte er det sådan, at det er ikke før, vi overgiver os til Kristus, at Helvede bryder løs imod os.

Fordi så længe vi er i mørkets rige, så er han såmænd ikke så interesseret i at genere os; men når vi kommer til Kristus og ifører os Kristi navn, så er fjenden efter os som en brølende løve. Men så længe et menneske alligevel er på vej til Helvede, så er Satan såmænd ikke så optaget af det, fordi de alligevel skal dele leje med ham i Helvede. Men det er noget helt andet, når et menneske kommer til Kristus.

Jeg sagde forleden, at Jesus ikke blev udsat for Satans angreb, blev ikke udsat for nogen prøvelse og fristelse, før Faderen med ord havde sagt: "Denne er min elskede Søn, som jeg er veltilfreds med". Lige derefter så blev han ledt ud i ørkenen for at blive fristet.

Nogen gange så gælder det samme for os som kristne. Nogen gange kan de ord og løfter, vi har afgivet som barn eller som teenager, også være lovløse ord.

Jeg har måttet bede for nogen gifte kvinder, som dengang, de blev forelskede som teenagere, sagde: "Det her det skal være min ægtemand, der vil aldrig nogensinde komme nogen anden person i mit liv". Senere fandt de ud af, at det bare var "hvalpekærlighed" eller "teenagers forelskelse", men senere i livet var de bundet af de ord, som de selv hav-

de udtalt. De kunne ikke ryste sig fri af de ord, sådan at de virkelig kunne blive tæt knyttet til deres mænd.

Jeg siger det, fordi ord er så fyldt med kraft. Ord binder, og ord frigør. Det er grunden til, at når Jesus taler, så kan vi tale i hans navn. De ord, vi taler, de kan enten løse eller binde.

Endnu et vidnesbyrd og så skal vi bede. Jeg betjente en metodistpræst. Denne mand kom til mig i dyb skam. Han sagde, han var næsten rædselsslagen for at tilbede Gud. Han var ikke frafalden. I mange år der havde der været vækkelse i hans område. Men han sagde: "Hver eneste gang jeg skal til at prise Herren, har jeg lyst til at sværge og forbande". Han sagde derfor: "Jeg tør næsten ikke åbne min mund af frygt for, at jeg skal begynde at sværge og bande". Så jeg bad ham om at faste nogen dage.

Da jeg så lagde mine hænder på ham, havde jeg et syn. Jeg så en mand som rejste med sejlskib fra England, han sejlede til USA. Jeg så denne mand løfte sin knytnæve mod himlen og sværge og forbande Gud. Jeg bad denne præst om at fortælle mig, hvem det var, jeg så i det syn.

Han sagde: "Det må have været min bedstefar. Han kom fra England til New York. Han kom som en rig mand, og han døde som en meget fattig bums i gaderne i New York". Han sagde: "Min far var en som svor og bandede; og det samme har jeg været, lige siden jeg var et barn". Men da vi så forsegede denne spådoms- og sværgeånd, og han frasagde sig sine forfædres synder, blev han øjeblikkelig udfriet.

Hvis du studerer Guds ord, så vil du lægge mærke til, at Gud gjorde to mægtige mirakler. Det havde indflydelse på livet i to nationer, ved at der var én, som vovede at stå op og bekende og forsage sine forfædres synder.

Den ene var Ezekias, han rejste sig og sagde: "Vore forfædre har ledt os ind i afgudsdyrkelse". Det var en rædselsfuld skam for en hebræer at sige noget som helst imod sine forældre, men han havde mod til at stå op og forsage sine forældres og forfædres afgudsdyrkelse. Og Gud gav Ezekias en national vækkelse.

Efter 400 års fangenskab i Babylon læser vi i Daniels bog, at Daniel bad Herren om at tilgive forfædrene for deres synder. Det var nemlig det, som havde ledt dem ud i det fangenskab. Gud hørte Daniels bøn og bragte den israelske nation ud af fangenskab og tilbage til deres hjemland igen.

Jeg tror, at vi som kristne misfortolker det skriftsted, som siger: Hvis mit folk, som er kaldet ved mit navn, vil ydmyge sig og omvende sig fra deres onde veje og bede, så vil jeg helbrede deres land. Jeg tror, at de må påtage sig ansvaret for nationens synder.

Men det, vi gør, er, så siger vi: "Jamen, se alle de der væmmelige, onde mennesker. Herre, frels alle de der onde mennesker". Men overfor Gud påtager de sig ikke ansvaret for de menneskers synder. Men når vi påtager os ansvaret for synderne og derefter ydmyger os under Gud; når vi påtager os ansvaret for nationens synder, ligesom Ezekias gjorde det, ligesom Daniel gjorde det, når vi gør det, så vil vi se national vækkelse.

Men vi råber altid til synderne, at de skal omvende sig. Vi beder altid og siger: "Herre, giv os vækkelse, lav om på synderens hjerte!" Men det vil Gud ikke gøre, før de kristne ydmyger sig og påtager sig ansvaret. Og når de påtager sig ansvaret for befolkningens synder og beder Gud om at tilgive sig folkets synder; så vil Gud høre fra Himmelen, og så vil han helbrede landet. Men bare at råbe til Gud og fortælle Gud at de alle sammen er syndere omkring en, det bringer ikke vækkelse.

Dette princip, det virkede også for Jesus selv. Hvis Gud skulle vente på, at det var os, som omvendte os, så ville der aldrig nogen sinde have fundet en forsoning sted. Men hans Søn, som ikke kendte synd, han kom, og overfor Faderen påtog han sig ansvaret for alle vore synder. Han som ingen synd havde, han ydmygede sig, påtog sig ansvaret overfor Faderen og blev gjort til synder. Fordi han gjorde det, så er der nu forløsning for os.

Dette åndelige princip, det var først henvendt mod Jesus. Det gælder også for nationerne, hvis kirkerne vil påtage sig det samme ansvar. Når vi virkelig begynder at gøre det, så får vi national vækkelse. Men Guds folk ydmyger sig ikke. I stedet for peger de anklagende ud på alle de andre, og så siger de til Gud: "Kan du se alle de der syndere, se alle de der lovløse ting, de gør".

Nu gør jeg et lille afbræk, men lyt nøje til mig. Hvis vi går til Es.58, siger profeten: "Råb højt, hold ikke op, men løft jeres stemme som en trompet, og vis mit folk deres synder!" Han

siger: "Er det den faste, som jeg har valgt? Er det her det, som skal bringe udfrielse for fangerne?" "Næh," siger han, "De skal ydmyge sig, de skal holde op med at pege fingre, de skal holde op med at anklage folk, men de skal ydmyge sig selv".

Vi kristne er i samme situation, som Israel var i. Vi peger anklagende fingre på alle synderne, og så siger vi: "Gud, du ser alle de syndere derude". Gud vil ikke høre den bøn, når det er den måde, vi beder på. Han siger sådan i Es.58, det er ikke ydmyghed.

Den ydmyghed, som omtales i Bibelen, og du ser henvist til den igen i Gal.6, hvis I vil have et andet skriftsted. Der står nemlig, at de som er åndelige, de må genoprette det svage menneske. Hvis du forventer, at det er det svage menneske, som skal komme og genoprette, så bliver han aldrig genoprettet. Men den, som er åndelig, han må påtage sig den svages byrde, så må han gå til den svage, tage den svages byrde fra ham, påtage sig ansvaret for den, som er svag, så vil Gud høre. Men vi har det hele vendt forkert.

Lad mig give jer endnu et skriftsted, hvis I har behov for det, for I ser, det er alt sammen åndelige principper, som er i Guds ord. Og min profetiske opgave er at finde principper i Guds ord, som virker.

Vi går tilbage til historien om Jakob og Esau. Hvilket menneske var det Gud elskede, var det Jakob, eller var det Esau? Vi bliver nødt til at indrømme, at han elskede Jakob og hadede Esau. Esau var det menneske, som ikke ønskede at have noget med Gud at gøre. Jakob var den, som var åndelig. Jakob

var den, som havde åbenbaring af Gud. Men dengang de blev forsonede, hvem var den ene, som måtte ydmyge sig? Det var Jakob.

Dengang brødrene mødtes, og Esau havde 400 vrede mænd med sig. Det var Jakob, der bøjede sig syv gange overfor sin bror. Det var Jakob, som påtog sig ansvaret for den ugudelige mand. Da han påtog sig ansvaret for den ugudelige mand, hvad skete der så? Esau blev forandret. Men hvis Jakob bare havde ventet på, at Gud skulle forandre Esau, uden først af alt, som det åndelige menneske havde ydmyget sig selv, så ville der aldrig have fundet en forsoning sted. Og muligvis havde Jakob mistet sit hoved.

Nu ser du, dette er også et åndelige princip, som Gud selv fulgte for at forsone verden til sig selv. Det er også et åndeligt princip, som Gal.6 siger, at vi skal følge for at bringe forsoning og lægedom til mennesker. Det er princippet, som Ezekias brugte. Det er princippet, som Daniel brugte. Det er princippet, som Jakob brugte. Og nu tænker vi som en menighed, at det ikke har noget med os at gøre, og alligevel kan vi ikke begribe, hvorfor vi ikke har vækkelse. – Amen!

Jeg kan se, at der er tvivl på nogles ansigter. Jamen, hvordan kan jeg så påtage mig det ansvar? Skal jeg forsage mine forældre? Nej, det er ikke det, det betyder. Men jeg må forsage og bekende mine forældres synder.

Se, det betyder ikke, at de ikke skal bekende deres egen synd, men det betyder simpelthen, at jeg påtager mig ansvaret nu, og at jeg behandler deres svagheder, som berører mit liv. Eller det kan være, at jeg må forsage nogle negative

ord, som er udtalt over mig. Fordi ord er som forbandelser, der bliver udtalt. Og da der står: velsign dem, som forbander dig. Forbandelser er altid noget, som er udtalt.

Jeg tror ikke, at jeg er fri til at dele et vidnesbyrd med jer, som skete for et par dage siden her på centeret. Men der var en ung kvinde, som gennemgik en fantastisk udfrielse, da vi forsagede noget, som en af hendes slægtninge havde sagt over hende, og hun gik væk fra dette sted og var helt fri, da det var forsaget.

Fordi når nogen udtaler noget negativt over os, så vil fjenden bruge det og prøve på at få os tilpasset efter de ord, som er udtalt, og det kan bringe traumatisk bundethed i menneskers liv.

Når jeg nu har sagt alt dette. Hvor mange her behøver at stå i aften og enten forsage en eller anden svaghed, som de ser er kommet i deres liv ned igennem ud fra generationer; eller måske må de forsage en eller anden sygdom, som er kommet ned; eller måske behøver de at forsage nogle ord, negative ord, som de husker, der er blevet udtalt over dem?

Hvor mange af jer her må rejse jer og modtage helbredelse i aften? Rejs jer op, så vi kan gøre noget ved det. Halleluja! Nu må vi forberede vore hjerter, så jeg behøver jer til at synge Halleluja-koret sammen med mig, og så tillade at Helligåndens salvelse kommer, sådan at der kan flyde udfrielse her i aften.

Så jeg trænger til hjælp til at synge det. Amen. Lad os have jeres musikinstrumenter her. Nu vil jeg gerne at I tilla-

der denne skønne Gud at begynde at flyde nu, fordi i aften kan blive en fantastisk aften med virkelig udfrielse og frihed. Amen!

(Halleluja-koret synges)

For at gå lidt dybere for dem, som er interesseret i rådgivning. Lovløshed og forældrenes synder, det bevirker arveligt stress. Så udvikler der sig nogle personlighedstræk for lige-
som at kunne klare det her stress.

Og dette er nogen af de personlighedstræk, som kan udvikle sig; og det vil altså sige at nogen af de ting her, det kan hjælpe os til at finde ud af, at der er nogle arvelige ting fra forældrene: Stammen, at have mareridt, at ligge "våd" i sengen, onani, det at bide negle, det at have næseblod, at stjæle og at lyve. Det er alle sammen nogle karaktertræk, som udvikler sig i barnets liv for at overvinde det nedarvede stress, som har at gøre med nogle svagheder, som er nedarvet fra generation til generation.

Når vi nu kommer til at skulle frasige os noget, så udtal den lovløshed bare med et ord. Hvis det er frygt så sig: "Frygt". Hvis det er begær, så sig: "Begær". Ligeegyldigt hvad det er, så nævn det bare med et ord. Og når vi så beder sammen, så ønsker jeg, at du skal gentage igen og igen og igen denne frasigelse, indtil du bliver fri. Fordi ved at gentage dig selv, så bliver du sat fri.

Bibelen siger: "Hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, der er jeg midt iblandt jer; og den, som I løser på jorden, skal også være løst i Himmelen; og den, som I binder på jorden, skal også være bundet i Himmelen." Jeg gør krav på dette skriftsted i dette møde i aften. Hvor to eller tre er forsamlet i Jesu navn, der er han der selv, og fordi han er her, så kan vi løse og binde.

Bed så sammen med mig og mén det virkelig: "Herre Jesus, jeg bekender i aften, at du er min frelser og min udfrier. Jeg er åben overfor dig nu, min personlighed, mine følelser, mit sind og mit legeme. Og jeg forsager nu i Jesu navn mine forældres synder og lovløshed og mine forfædres synder i Jesu navn. Jeg forsager nu!"

Nu udtaler du det! Tal det ud nu! Hvis det er frygt, så tal det ud. Ligegyldigt hvad det er, i Jesu navn så tal det ud nu, og bliv ved med at gentage det: "Jeg forsager i Jesu navn" Og så udtal, hvad end det er.

Hvis du finder, at det er vanskeligt at sige det, så gå igenem, og udtal det ord. For der kommer ingen frihed til dig, før du kan sige det med din mund. Så snart, som du begynder at sige det med din mund, så vil Helligånden begynde at bringe sejren.

Der er nogen her, der har frygt, og du kan ikke udtale det endnu. Men tag mod til dig, og begynd at tale ud: "Jeg forsager frygt i Jesu navn". Nu skal du ikke lade Djævelen give dig nederlag. Tag autoritet, og begynd at udtale det: "Jeg

forsager frygten i Jesu navn. Jeg forsager frygten i Jesu navn. Jeg forsager frygten i Jesu navn.”

(Fortsat bøn for en kvinde:)

Hun vil aflægge vidnesbyrd om din helbredende kraft. Og Herre jeg løser ydre omstændigheder, som har holdt hende fanget i Jesu navn. Og jeg bryder det væk fra dit liv nu, så du kan bevæge dig under Helligåndens salvelse, og du kan bevæge dig i Guds fuldkomne vilje, og du skal vide, når du skal gå. Og det er, når du tager det første skridt, når du sætter din fod ud i vandet, så skal de ting, som er i vejen, flytte sig; og så skal Helligåndens salvelse begynde at virke igennem dig på en helt ny måde. Du skal tale med autoritet, du skal tale med kraft. Jeg ser dæmoner råbe. Jeg ser folk blive sat i frihed. Og jeg ser folk falde ned for dine fødder, fordi Helligåndens salvelse bliver sat fri i dig. I Jesu navn. Amen.

Bliv bare ved med at indånde Helligåndens nærvær.
Lad bare Herren få lov til at gøre det han vil i aften.